

תקדים: נושא משרה חוייב להשיב בהליך כינוס מיליונים שנטל שלא כדין

באופן תקדימי הוחל סעיף 374 לפקודת החברות על חברה בהליכי כינוס ולא ניתן צו לפירוקה

13:58, 11/05/2008 נועם שרביט - גלובס

בית המשפט המחוזי בחיפה חייב את שלום שגיא, ששימש כמנהל הכספים וכחשב קבוצת החברות הקבלניות ס.ב.י.ב שבבעלות יוסי בלייכר, להשיב אישית לקופת הכינוס שלהן כ-4.5 מיליון שקל, אותם משך שלא כדין תוך ניצול סמכויותיו ומעמדו.

החיוב נעשה מכוח סעיף 374 לפקודת החברות, הקובע שאם בעת פירוק חברה התברר שנושא משרה השתמש בכספיה או נכסיה "שלא כהוגן", ניתן לחייבו בנזק שגרם. אלא שבאופן תקדימי החילה הנשיאה בלה גילאור את הסעיף על חברה המצויה בהליכי כינוס ולא ניתן צו לפירוקה.

גילאור קבעה כי "מקום בו בחברה חדלת פירעון עסקי, אין טעם טוב להבחין בין חברה שניתן נגדה צו פירוק לבין חברה המצויה בהליכי כינוס נכסים. בשני המקרים נודעת חשיבות רבה לשימוש בכלים דינוניים יעילים ומהירים לברור הליכים מעין אלו, לשם הגנה על אינטרס ציבור הנושים ועל מנת לסייע בידי בעל התפקיד למלא את תפקידו כידו הארוכה של בית המשפט".

כונס הנכסים, עו"ד שי גרנות, ביקש לחייב את שגיא להשיב כ-6 מיליון שקל לקופת הכינוס, בגין פעולות שביצע בשנים 1987-2004, אז מונה לחברות כונס בשל חוב של 140 מיליון שקל לבנקים.

גילאור קבעה שתפקידו של שגיא בקבוצת החברות איפשר לו גישה נוחה ומלאה לכספי ונכסי החברות. בית היתר, הוא היה "איש אמונו ויד ימינו של בלייכר, איש הביצוע שקיים את כל הפעילות המסחרית של החברות. בעוד שבלייכר התעסק בעיקר בפן היזמי, שגיא היה אחראי על האדמיניסטרציה, הכספים, הנהלת החשבונות, השיווק וכוח האדם בחברות. בעצמו העיד שהיו לו כל הסמכויות, שהוא שניהל בפועל את החברות".

כן נקבע, שתדפיסי חשבונות הבנק הפרטיים שלו מלמדים על העברות לא מקובלות של כספים בין החשבונות ועל הפקדות חריגות. כך למשל, בשנים 2000-2005 נמצאו הפקדות ביותר מ-5 מיליון שקל. שגיא לא הצליח להסביר את מקור הכספים, ונקבע שאופי הפעולות הלא מוסברות והיקפן, על רקע מעמדו בחברה והקרקע הנוחה שהיתה לו לנטילת הכספים, מבססים את טענת הכונס שמדובר בכספי החברה.

רישום פיקטיבי

נפסק שטענתו של שגיא, שיוצג ע"י עו"ד דרור נאור, לפיה הוא זכאי לפרמיות חודשיות בסך 30 אלף שקל, לא הוכחה. את הפרמיות הוא נהג "לגבות" ע"י שהסב לחשבונותיו האישיים המחאות של החברה והמחאות שקיבלה. הוא הודה גם שנטל כ-500 אלף שקל מכספי החברה ו"שמר" אותם בחשבונותיו, כדי שישמשו לתשלום ניכוי מס הכנסה עבור תלושי שכר מנופחים שהנפיק לעצמו, ובגינם הוגש כתב אישום כנגד בלייכר.

עוד נקבע, שהוא השתמש בהמחאות שנטל מהחברה להפרשת כספים לטובת התשלומים החודשיים לפוליסות הביטוח שבבעלותו, מתוך מטרה "להבטיח את זכויותיו". עוד התברר, שחלק ממשכורותיו דאג ליטול באמצעות הסבת המחאות והפקדת כספי החברה בחשבונותיו. דרך נוספת בה נהג לקחת כספים היתה באמצעות נטילת שכר הדירה ששילמו דיירים ששכרו נכסים של החברה.

מההחלטה עולה, ששגיא השתמש בשיטות שונות על מנת להסוות נטילותיו, החל מרישום הפרמיה בתלוש באופן ש"השורה התחתונה" לא תשקף את תשלומה, וכלה בהשמדת נתוני הנהלת החשבונות של החברה. הוא אף דאג שבדו"חות הכספיים לא יהיה ביטוי לגובה משכורותיו. כן רשם באופן פיקטיבי חיובים זיכויים בכרטסת הנהלת החשבונות של החברה, באופן שנטילותיו "יתאזנו".

שגיא חויב להשיב כ-3.3 מיליון שקל פרמיות שנטל וכ-1.1 מיליון שקל שנטל באמתלה של פיצויי פיטורין, בערכם כיום. כן חויב בשכ"ט עו"ד והוצאות בסך 150 אלף שקל. (פש"ר 656/04, בש"א 3369/05).